

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۱ جون ۲۰۱۹

"جوان از رفتنش می ترساند و پیر از مردنش"

دوشنبه- ۲۰ جوزا ۱۳۹۸ - کابل: از طریق رسانه ها مطلع شدیم، که به اصطلاح "شورای نامزدان انتخابات ریاست جمهوری" که همه حد اقل فعلاً مخالف "غنی احمدزی" اند، دولت دست نشانده و کمیسیون نا مستقل انتخابات را تهدید نموده اند، که اگر آنها باز هم به کار های غیر و خلاف قانونی شان ادامه دهند، آنها شرکت در انتخابات را تحریم خواهند نمود. یادداشت امروز را به همین مورد اختصاص می دهیم:

۱- روشن است که در جوامع به اصطلاح دموکراتیک که سنن انتخاباتی تا حدودی ریشه دوانیده و شرکت و عدم شرکت در یک انتخابات، درصد و میزان دموکراتیک بودن آن انتخابات را هویدا می سازد، تهدید به امتناع از شرکت در یک انتخابات، در بطن خود پیام غیر قانونی بودن، نامشروع بودن و ضد دموکراتیک بودن آن انتخابات را نیز حمل می نماید، مگر در کشور اشغال شده ای مانند افغانستان که از سرپای آن به جای دموکراسی و تمکین به اراده مردم، "سوته کراسی"، "توطئه گری"، "ارتشاء و فساد اخلاقی" فوران می نماید، چنین تهدید هائی حتماً نزد کودکان کوچک و بازار نیز اهمیت ندارد تا چه رسد نزد زمامداران وابسته و منقاد امپریالیسم.

برای چنین اداره و دولتی دست نشانده و مزدور که خوب می داند تمام این دموکراسی نمائی، چیزی بیشتر از یک بازی سیاسی منحن و گندیده نیست و این اراده استعمار است که معین می نماید برای یک دوره دیگر چه کسی واسطه ارتباط با مردم کشور از جانب استعمار باشد، و در این میان مردم هیچ نقشی ندارند، تهدید به استعفاء و امتناع از شرکت در انتخابات در همچو کشوری، باد شکم خود را کم کردن است و هیچ اهمیتی برای استعمار و حاکمیت دست نشانده اش ندارد.

۲- ما عین سیاست تحریم و نتایج آن را حین برگزاری به اصطلاح "لویه جرگه مشورتی" مشاهده نمودیم. همین کاندید ها به همراه "عبدالله عبدالمود" و سایر مخالفان "غنی احمدزی" همه شرکت در آن جرگه را تحریم نمودند، "غنی احمدزی" از این تحریم و تحریم بازی ها نه تنها متأثر نشد، بلکه چه بسا خوشحال هم شده، جرگه ای را که می خواست، برگزار کرد. چند انسان خاین و وطنفروش را چند شب پلو و چلو داده، در جیب هریک از آنها مقداری پول نیز ریخت و به اهدافی که می خواست رسید.

در نتیجه گفته می توانیم که اعلام سیاست تحریم انتخابات، چیزی بیشتر از بچه ترسانی هائی نیست که در وطن در ضرب المثل بالا خلاصه شده است. این که فردی جمعی را تهدید به رفتن کند در حالی که جمع از خدا بخواهند که شر

آن فرد از سر شان کم شود، مطمئناً در چنان حالتی به جای غم و اندوه، همه شادی نموده، یک دیگ سیاه را نیز در عقب آن لول می دهند و یا به همین سان در مثال پیرها و ذکر مردن شان.
هموطنان گرامی!

در یک کشور اشغال شده و منقاد استعمار که تمام مقدرات آن کشور را استعمار و نیروهای اشغالگر تعیین می نمایند، دموکراسی بازی و برگزاری انتخابات و یا سایر نمایشات دموکراتیک همه بخشی از یک نمایش سیاسی است که نباید فریب آن را خورده بدان دل بست. چه "غنی احمدزی" و چه هم رقبایش، با تمام اختلافات شخصیتی که دارند همه نوکر استعمار و اشغالگران اند، هیچ یک از آنها نه اراده خدمت به افغانستان و مردم آن را دارند و نه هم می خواهند در آن زمینه مصدر خدمتی بگردند. فریب این بازی ها را نخورید و با شرکت تان در انتخابات، به اندازه یک رأی، خود را آلوده به خیانت نکنید.

سرکها ما را می طلبد!!